

Detaillist. Oprindelig var der foreslaaet 30 pCt., men atter her har der fundet nøjere statistiske Undersøgelser Sted, som har vist, at det var muligt at gaa de 5 pCt. ned, uden at man derved risikerede en mindre Indtægt end de 10 Mill. Kr., som er paaregnet. Jeg skal i denne Forbindelse tilføje, at Kakaopulver ikke var med i det oprindelige Lovforslag, men at det er medtaget nu. Dette er ikke alene sket af finansielle Grunde, for at både noget paa Nedsættelsen af Skatteprocenten, men ogsaa og væsentligt af Kontrolhensyn, fordi der vil være en væsentlig Brist i Kontrollen, naar Kakaopulver ikke er med i Beskatningen; de Myndigheder, der skal udføre Skatteloven, er blevet mere og mere bange for, at Kakaoens Fritagelse vilde hemme Kontrollen for meget. Denne Afgift af Varens Værdi, defineret paa den nævnte Maade, svarer kun til 15—20 pCt. af Detailprisen, nu vel nærmest kun til 15 pCt., og jeg mener altsaa ikke, at man kan sige, at denne Skat vil have nogen særdeles trykkende Karakter. Jeg maa maaske endnu nævne, at der i Lovforslaget er indført forskellige Lempelser og Undtagelser; for Eksempel vil Kakao og Kakaopræparater, der konstateres at være til Brug for syge og Rekonvalescenter, kunne undtages, og ligeledes er der indført lempende Regler paa forskellige Omraader, f. Eks. for afgiftspligtige Varer, hvoraf der fremstilles andre afgiftspligtige Varer, og for afgiftspligtige Varer, der anvendes som Medicinalvarer eller til Fremstilling af saadanne; foruden de Fritagelser, som fandtes i § 8 i det oprindelige Lovforslag, er yderligere disse indført under Behandlingen i Folketinget.

Med Hensyn til Kontrolbestemmelserne er det jo paa dem, Angrebet egentlig har været rettet, idet man finder Kontrolbestemmelserne for strenge. Naturligvis vil man ved enhver ny Skat kaste sig over Kontrolbestemmelserne og søge at faa dem saa lempelige som muligt. Jeg tør tilføje, at ganske den samme Tendens har jeg haft. Jeg har gennem forskellige Forhandlinger med de administrative Myndigheder, der skal gennemføre Skatten, bestandig ladet mine Bestræbelser gaa ud paa at faa Kontrolbestemmelserne lempet saa meget som paa nogen Maade muligt, og der findes mange Spor deraf i de Ændringer, Forslaget er gennemgaaet under Behandlingen i Folketinget; f. Eks. om de strenge og lidt stive Bestemmelser om Lokalerne, som vilde blive meget byrdefulde særlig for de mange smaa Producenter, der beskæftiger

sig med Produktion af Chokolade- og Sukkervarer, jo strøget, ligesom der er indført en almindelig Bestemmelse om, at Myndighederne maa tilse, at Betingelserne for Kontrol er til Stede i Almindelighed, uden at der er foreskrevet bestemte Lokalebetingelser; hermed har Meningen været ikke at sætte Kontrollen i Stand til at stille de store, de skrappe Fordringer, men at sætte den i Stand til at lempe sig efter Forholdene saa meget, som en effektiv Kontrol overhovedet tillader det. I øvrigt har man her, hvor det drejer sig om et nyt Beskatningsomraade, anset det for rigtigt at udnytte de Erfaringer, der er gjort med Tobaksbeskatningen, og Kontrolsystemet er da ogsaa i det væsentlige bygget over Reglerne for Tobaksbeskatningen, dog med adskillige Lempelser, ikke alene med Hensyn til Lokalerne — dem nævnte jeg før —, men ogsaa med Hensyn til de Afgifter, der skal ydes for Tilladelse til at øve det paagældende Erhverv, idet disse under Hensyn til de mange ganske smaa Virksomheder, her er, er sat meget betydeligt ned. Endelig er der indført lempende Bestemmelser med Hensyn til Mellemandelen, saaledes at der „af Toldbestyrelsen, hvor Omstændighederne i det enkelte Tilfælde taler for det, kan gives Tilladelse til, at en Detailhandler efter nærmere fastsatte Regler overfører afgiftsberigtigede Varer til en anden Detailhandler, naar der ikke derved undrages Statskassen noget Afgiftsbeløb“.

Det vigtigste Kontrolmiddel er de dobbelte Fakturaer, som vi kender fra Tobaksbeskatningen, og som der har virket fuldkommen tilfredsstillende. Naar en Finansminister bestræber sig for at faa Kontrolreglerne gjort saa lidet generende som muligt, faa Fordringerne saa langt ned som muligt, er der imidlertid et Punkt, hvor hans Bestræbelser maa og skal standse. Det er det Punkt, hvor Kontrollen erklærer sig ude af Stand til at tage noget som helst Ansvar for Lovens rette Udførelse, hverken Ansvar overfor Statskassen eller Ansvar overfor Næringslivet. Ansvar overfor Statskassen er jo dette, at der gaar de Penge ind, som det er Lovens Formaal at skaffe. Ansvar overfor Næringslivet, der for saa vidt er lige saa tungt, er dette, at Kontrolreglerne bliver af en saadan Art, at Kontrolmyndighederne mener at kunne gennemføre dem. Man maa jo huske, at Kontrolmyndighederne ikke her støtter sig paa et løst Skøn, men paa fleraarige Erfaringer. Hvad bliver nemlig Følgen af, at